

Ferenc pápa csíksomlyói szentbeszéde

FERENC PÁPA ROMÁNIAI ÉS ERDÉLYI APOSTOLI LÁTOGATÁSA MÁSODIK NAPJÁN, JÚNIUS 1-JÉN A MAGYAR-
SÁG EGYIK LEGFONTOSABB MÁRIA-KEGYHELYÉRE, CSÍKSOMLYÓRA ÉRKEZETT, AHOL A HAGYOMÁNYOS
PÜNKÖSDSZOMBATI BÚCSÚK HELYSZÍNÉN, A KIS- ÉS NAGYSOMLYÓ-HEGYES KÖZÖTTI NYEREGBEN TALÁL-
HATÓ HÁRMASHALOM-OLTÁRNÁL MUTATOTT BE SZENTMISÉT.

A Szentatya Csíksomlyón elhangzott homíliáját az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük.

Isten iránti örömmel és hálával vagyok ma itt, ezen a történelmi értékekben és hitben gazdag, kedves Mária-kegyhelyen, ahová gyermekként jövünk, hogy találkozzunk égi Édesanyánkkal, és hogy egymásban valódi testvérekre leljünk. Az Egyház voltaképpen tábori kórházhoz hasonlít. Ennek mintegy „szentségi” helyei, a kegyhelyek a hívő nép emlékezetét őrzik. Ez a nép a szenvedések közepette sem fárad el keresni az élet vizének a forrását, ahol a remény új erőre kaphat. A kegyhelyek az ünnep és az ünneplés, a könyvek és az esdeklések helyei. Édesanyánk lábához járulunk, szinte szavak nélkül, hogy így az ő szemével láthassuk magunkat, és hogy tekintetével elvezessen ahhoz, aki

„az Út, az Igazság és az Élet”
(Jn 14,6).

Ezt azonban nem akárhogyan tesszük: zarándokok vagyunk. Ti minden évben, pünkösdszombatján elzarándokoltok ide, hogy eleget tegyetek őseitek fogadalmának, megerősödjete az Istenbe vetett hitben és a Szűzanya iránti áhítatban, akit ez a fából készült, csodálatos szobor jelenít meg. A testvériség jele, hogy ezen a zarándoklaton más felekezetek hívei is részt vesznek. Az idei zarándoklat Erdély öröksége, azonban egyúttal tiszteletben tartja a román és a magyar vallási szokásokat is. Ezen a zarándoklaton más felekezetek hívei is részt vesznek, és ez a párbeszéd az egység és a testvériség jele. Ugyanakkor felhívás az életté vált hit és a reménnyé lett élet bizonyosságának helyreállítására. Zarándokolni azt jelenti, hogy mint nép hazatérünk. Egy nép, amelynek gazdagsága a számtalan arc, kultúra, nyelv és hagyomány; Isten hívő, szent népe, amely Máriával együtt zarándokol az Úr irgalmát énekelve. Ha a galileai Kánában Mária közbenjárt

Jézusnál, hogy megtegye első csodáját, akkor minden kegyhelyen ő viraszt és ő jár közben. Nemcsak szent Fiánál, hanem mindannyiunknál, hogy ne hagyjuk, hogy azok a hangok és azok a sebek, amelyek az elkülönülést és a megosztottságot táplálják, megfosszanak minket a testvériség érzésétől. Nem szabad elfelednünk vagy tagadnunk a múlt összetett és szomorú eseményeit, azonban ezek nem jelenthetnek akadályt vagy ürügyet, hogy meggátolják a vágyott testvéri együttélést.

Zarándokolni nem más, mint érezni a meghívást és a késztetést, hogy járjunk együtt az úton, kérve az Úrtól a kegyelmet, hogy a régi és a mostani sérelmeinket és bizalmatlanságainkat változtassa új lehetőségekké a közösség érdekében. Azt jelenti: elszakadni a bizonyosságainktól és a kényelmünktől egy új földi életnek a keresésében, amelyet az Úr nekünk akar ajándékozni. A zarándoklat kihívás, hogy felfedezzük és továbbadjuk az együttélés lelkületét, és ne féljünk a kölcsönös érintkezéstől, találkozástól és segítségnyújtástól. Zarándokolni azt jelenti, hogy belekerülünk abba a kissé kaotikus tengerárba, amely a testvériség igazi megtapasztalásává válhat. Így egy minden helyzetben szolidáris karavánná válunk a jövő építésének érdekében (vö. Evangélium gaudium apostoli buzdítás, 87). Zarándoklatunk során ne azt kutassuk, hogy mi lehetett volna (és nem lett), hanem inkább azt, ami ránk vár, és nem odázhatjuk el. Zarándokolni annyit jelent, hogy hiszünk az Űrban, aki hozzánk jön, és közöttünk van, előmozdítva és ösztönözve a szolidaritást, a testvériséget, a jó utáni vágyat, az igazságot és az igazságosságot (vö. uo., 71). Jelenti a küzdelemre való elköteleződést is, hogy azok, akik tegnap lemaradtak, a holnap főszereplői lehessenek, viszont a ma főszereplői holnap se maradjanak hátra. Ez pedig a jövő szálainak kézműves összefonását teszi szükségessé. Íme, azért vagyunk itt, hogy közösen mondjuk: Édesanyánk, taníts meg minket összevarrni a jövőt.

Ez a zarándoklat tekintetünket Máriára és az Isten általi kiválasztottság titkára irányítja. Mária, ez a Názáretből, Galilea egyik kis településéről,

a Római Birodalom és Izrael periferiájáról származó lány igenjével képes volt elindítani a gyöngédség forradalmát (vö. uo., 88). Az Isten általi kiválasztottság titka ez, amely tekintetét a gyenge felé fordítja, hogy összehaverja az erőseket, és arra ösztönöz, bátorít minket, hogy mi is hozzá hasonlóan mondjuk ki az igenünket, hogy végigjárjuk a kiengesztelődés ösvényeit.

Aki kockáztat, annak az Úr nem okoz csalódást. Járjunk az úton, járjunk együtt az úton, és engedjük, hogy az evangélium legyen az a kovász, amely képes áthatni mindent, és képes megajándékozni népeinket az üdvösség örömeivel.

Forrás: romkat.ro

MINDENEK URALKODÓJA, engedd, hogy Krisztusod szent testének és vérenek közöltetése ébresszen bennünk megszegyeníthetetlen hitet és tettetés nélküli szeretetet a bölcsesség teljessége, lelkünk és testünk gyógyulására, minden rossznak elűzésére, parancsaid teljesítésére és majdan Krisztusod rettenetes ítélőszéke előtt kedvesen fogadott védelemre. Mert te vagy a mi megszentelésünk és téged dicsőítünk, Atya, Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön ökörré. Amen.

(Szent Bazil liturgiája)